

Protokol o hodnocení diplomové práce

Název práce: Filmové zpracování vlastního námětu

Práci předložil(a) student(ka): BcA. Šárka Pěnková

Studijní obor a specializace: Intermediální tvorba, specializace
Animovaná a interaktivní tvorba

Hodnocení vedoucího práce:

Práci hodnotil(a): prof. akad. mal. Jiří Barta

(u externích hodnotitelů uveďte též kontaktní adresu pracoviště)

1. Cíl práce

(a jeho naplnění):

Přestože film Šárky Pěnkové trvá jen malou chvíli, autorce se podařilo velké téma ztráty zraku a naopak probuzení nových smyslů nevidomého, vyjádřit citlivým a originálním způsobem. Původní námět, který vycházel z povídky o slepém ladiči hudebních nástrojů, prošel několika proměnami, až se nakonec zformoval do poetického příběhu s výraznou pointou. Film je dramaticky, zvukově i vizuálně téměř vyvážený a po drobných úpravách (dotáčka animace a střih) by mohl směle konkurovat studentským dílkům uváděných na filmových festivalech.

Teoretická práce detailně popisuje jednotlivé fáze přípravy a výroby filmu, je věcná a srozumitelná. Cíl práce byl poctivě a svědomitě naplněn.

2. Technologická specifika

(technická inovace):

Vizuální styl využívá techniku „rotoskopie“, animaci vytvořenou na podkladě reálu. Jde o metodu překreslovaného pohybu, kde realita je spolehlivým vodítkem a autorce v tomto případě pomohla dosáhnout nejenom plynulosti animace, ale byla i správně zvolenou vizuální formou k interpretaci realistického příběhu.

Použití grafických programů pro další postprodukční zpracování, dokazuje schopnost autorky si samostatně poradit i v případě takového experimentu.

1. Přínos práce pro daný obor

Autorský animovaný film, jako obvykle, je zpočátku přínosný pro autora samotného, ale v případě, že práce je úspěšná, má význam i pro obor a reprezentaci české animace v mezinárodním měřítku.

2. Silné stránky díla

Práce je dramaturgicky i výtvarně vyvážená, správně vyjadřuje hlavní myšlenku. Funguje i klíčový moment – proměna barevné představy klavíru s vázou - do černobílé a zdevastované reality.

Vizuální styl bílé animované linky v černém prostoru, který popisuje jen části okolí, dobře charakterizuje svět nevidomých a je i vhodným protikladem k vizuálnímu stylu barevných vzpomínek slepého návštěvníka.

„Ich forma“ (já – kamera) je v tomto případě optimální způsob, jak se s nevidomým ztotožnit a příběh interpretovat jako intimní zážitek.

3. Slabé stránky díla

Disproporce mezi dlouhou expozicí (cesta nevidomého z bytu do domu s klavírem) a krátkou barevnou částí (žena u klavíru). Černá místa uprostřed barevných záběrů působí jako technická chyba nebo chybějící animace.

Závěrečný reál, kdy muž odchází z místnosti - je zobrazený jako průsvitná postava na pozadí pokoje a nese tak jiný význam (neexitující duch, prelud) než jak byl konec původně zamýšlen.

Barevné představy by se měly více odlišit od černobílých záběrů - mohly být barevnější, tak jak je autorka uvádí v teoretické práci (žena u klavíru – str. 31).

4. Hodnocení a navrhovaná známka

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Výborně

Datum:

Podpis:

14. 5. 2016